

med alverdens udenomssnak. Det er det ene spørgsmål.

Det andet, jeg gerne vil spørge om, er, om ministeren allerede nu løber fra det svar, ministeren har sendt til Europaudvalget i dag, hvor ministeren skriver, at »... det var den vurdering, jeg gav udtryk for under Folketingets behandling den 8. maj og ved samråd i Europaudvalget den 10. maj. Jeg var dog ikke opmærksom på, at udvalgets drøftelser ikke var sket på baggrund af et formelt forhandlingsoplæg.«

Her siger ministeren altså på skrift, at han beklager sin optræden, også den 8. maj i Folketingssalen. Løber ministeren fra det nu, eller står ministeren ved sit brev?

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det kan være, at jeg husker galt, men under de mange spørgsmål til statsministeren om den samme sag – det her er jo en kalkunlagt om en ekstremt lille kalkun – bebrejdede fru Charlotte Antonsen, som jeg oplevede det, statsministeren, at han ikke var konkret nok, at han ikke var klar nok.

Jeg var enig i alt det, statsministeren sagde, og jeg har fuldt ud bekræftet mit eget brev. Jeg sendte en redegørelse på eget initiativ over til Folketingets Miljøudvalg den 10. maj om alt, hvad der var sket i sagen. Jeg er hundrede procent enig i, at alle regler vedrørende mandatgivning skal overholdes, og det vil de blive i forbindelse med behandlingen af denne sag.

Jeg føler et særligt ejendomsforhold til de regler af præcis de grunde, fru Lene Espersen nævnte, fordi jeg selv var med til at skrive dem. Vi var fem forfattere, der, efter vi blev medlem af EU for mange år siden, skrev dem ned, og de regler har været vejrbeständige og gode og positive, og de er med til at sikre ikke bare, at folketingsmedlemmerne føler, de bliver ordentligt behandlet osv., men at Danmark internationalt ved, at det, vi siger ja til, er der også politisk tilslutning til derhjemme.

Jeg vil kun tillade mig én nuance i forhold til fru Lene Espersen, og det er, at for mig er orienteringspunkter også vigtige, når det drejer sig om f.eks. store globale internationale forhandlinger, for det er partiernes mulighed for at sige til mig, hvad deres holdninger er, så jeg kan tage hensyn til dem. Vi er jo en mindretalsregering. Vi skal jo vide, når vi sidder i forhandlingerne, inden vi er nået til mandatstadiet, hvad holdningen var. Og der har den været entydigt positiv.

omkring vores linje, omkring vores forhandlinger, ved alle de møder, jeg har deltaget i.

Det var jo derfor, jeg gjorde det, det var derfor, jeg sagde det. Det var mit indtryk, og det er stadig væk mit indtryk, at sådan har det været. Men et enigt mandat har ikke foreligget. Det kan jeg bekræfte. Det har jeg skrevet i mit brev til Europaudvalget. Og det kan ske. Jeg mener, hvis man træffer flere hundrede afgørelser om ugen, så kommer man ind imellem til at huske galt, hvis man bliver stillet et spørgsmål ud fra en dagsorden eller under en debat osv., og så skal man selvfølgelig beklage det. Men skal faldøksen være der hver eneste gang? Er vi kun tilfredse ved strikkekurvene, hvis vi ser hovedet rulle ned?

Lene Espersen (KF):

Ja, ved mange lejligheder savner jeg jo tidligere medlem af Folketinget Jens Risgaard Knudsen, der holdt meget, meget fast på principperne. Og ved denne lejlighed kunne jeg måske have savnet hr. Jens Risgaard Knudsen endnu mere, for for mig at se er det altså et spørgsmål om principper. Og jeg kan da godt forstå, at det ville være bekvemt for ministrene, hvis man sådan lige kan forhandle en sag af under et orienteringspunkt, mens man sidder i Europaudvalget.

Men det er jo ikke den måde, Folketinget arbejder på, og det er jo ikke den rolle, Europaudvalget har. Hvis miljøministeren ønsker at forhandle miljø- og energipolitik, er det bedste jo nok at invitere ordførerne for partierne over til en forhandling i ministeriet eller i et lokale her i Folketinget og ikke forhandle det under et orienteringspunkt i Europaudvalget.

Jeg har intet imod, at man har drøftelser i Europaudvalget, men jeg er bare nødt til at holde fast i nogle principper om, at vi er ikke bundet af tingene, før der bliver afgivet et mandat, og derfor er det også meget vigtigt, at ministrene hele tiden kan trække den rigtige linje i sandet med hensyn til, hvornår partierne har taget stilling.

Charlotte Antonsen (V):

Altså ministeren får det fortsat og i øvrigt bistået af den politiske ordfører fra Socialdemokratiet til at lyde, som om det hele er lige meget, at ministeren i virkeligheden er ligeglad med udvalget, og derfor har man sådan ikke været opmærksom på, om man nu gav mandat eller man ikke gav mandat. Og vi haft det oppe så mange gange.